

MANA

FERNOSTI
AŠÍ
KUALITY
ŠEŠIČNÍ

ČÍSLO 1/13

Novoroční úvaha

Milovníci krásy nejednou sledovali úkazy na nebi či v přírodě. Co viděli? Tak třeba... Jitro, doprovázené oparem, skrze které se prodíraly sluneční paprsky. Jindy to mohly být červánky, které ohlašovaly „zrození“ nového dne, anebo doprovázely slunce „do postele“. Ještě jindy záře měsíce v úplňku, která jako magnet přitahovala všechny náměsíčné. A pak také azurové nebe, černočerná noc, duha s oslňujícím slunkem i mlha na úrovni očí, nad kterou „zářila“ krásná noc. Někdy estéty „elektrizovala“ oblaka různých tvarů, podsvícená jen výsečemi nesmělého slunce. Hrozivě třeba vypadal liják s provazy deště a strach umocňovalo dunění hromu a blesky obepínající skrz naskrz nebeskou báň. Romanticky naopak působil podvečer, v němž z potměšlého nebe padaly sněhové vločky a zemi pak přikrývaly jako peřinou.

A co teprve sledovat člověka? Jeho mimiku, posunky, vzezření. Už u batolat se během pár vteřin objevuje nepatrný úsměv, který vzápětí vystřídá mračení se a pak bleskurychle ještě třeba smutný obličej. Tvář dospělého ukazuje stav duše.

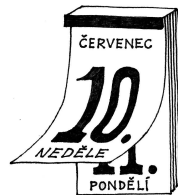
Můžeme pozorovat starostlivé obličej, strnulé tváře, které signalizují smutky či deprese. Jindy rozzážené oči, vyjadřující spokojenost se životem. Také ale zádumčivé pohledy, z nichž se dají vyčíst nevyřčené otázky. Někdy zase jiskry v očích, které signalizují hněv anebo nepopsatelné nadšení. Uhýbající zrak prozradí plachost charakteru nebo neupřímnost. A nelze opomenout neupřímné, ironické či strojené úsměvy. Oči mluví o jemnosti, ale i o nadutosti. Pohledem můžeme dokonce ranit, ale na druhé straně pohlédit či báječně pozvednout...

Před námi je nový rok a s ním různé úkazy a scénérie ve společnosti, politice, v církvi. Ne všemu hned porozumíme. A to i přes dobrou vůli, vysokou inteligenci, jedinečnou empatii či obrovské zkušenosti. Věci se někdy mají jinak, než se jeví. Nebojme se proto zaujmout postoj Panny Marie. Uchovávejme hluboké události a vjemy v srdci jako ona. A prosme o Ježíšovy oči a srdce, abychom se na svět a člověka dívali s láskou v srdci.

Hodně Božího požehnání a odvahy v celém roce 2013 přeje všem čtenářům Many

o. Jan.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

- 1. ledna – úterý
- 2. ledna – středa
- 6. ledna – neděle
- 13. ledna – neděle
- 17. ledna – čtvrtek
- 18. ledna – pátek
- 20. ledna – neděle
- 21. ledna – pondělí
- 24. ledna – čtvrtek
- 25. ledna – pátek
- 26. ledna – sobota
- 27. ledna – neděle
- 28. ledna – pondělí
- 31. ledna – čtvrtek

Slavnost MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE – zasvěcený svátek
 Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve
 Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ
 Svátek Křtu Páně
 Památka sv. Antonína, opata
 Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů
 2. neděle v mezidobí
 Památka sv. Anežky Římské, panny a mučednice
 Památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve
 Svátek Obrácení sv. Pavla, apoštola
 Památka sv. Timoteje a Tita, biskupů
 3. neděle v mezidobí
 Památka sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve
 Památka sv. Jana Boska, kněze

MALÁ KATECHEZE – Proměňování

Milí přátelé, minule jsme se rozloučili vyprávěním o epiklézi, což je pro připomenutí modlitba, při níž kněz prosí, aby Duch svatý proměnil dary chleba a vína. Tato formulace je důležitá, neboť to je skutečně Duch svatý, kdo způsobuje, že z vína se stává Krev a z chleba Tělo Ježíše Krista. Kněz není kouzelníkem, který by tento zázrak konal vlastní mocí. Než se budeme v dalších číslech naší katecheze věnovat průběhu „proměňování“, pokusme se ve stručnosti popsat, k čemu vlastně dochází. Už tento pokus je velkou troufalostí, neboť se jedná o skutečné tajemství víry. Nikdy ho nemůžeme zcela pochopit a na jeho popis máme jen naše nedokonalé lidské pojmy. Ale pokusme se alespoň naznačit. Odborně se proměňování nazývá *transsubstanciace*, česky *předpodstatnění*. Obvykle se tyto pojmy vysvětlují dalšími odbornými

výrazy z oblasti filosofie, jako je např. substance či akcident. My se však pokusíme vystačit si s naší rodnou řečí. Vezmeme-li do ruky chléb, můžeme na něm pozorovat jeho tvar, barvu, strukturu, můžeme cítit jeho vůni a chutnat jeho chuť. To vše nám říká, držíte v ruce chléb. Pokud bychom změnili jeho barvu, ale ponechali chuť, ingredience, z nichž je vyroben, tvar a strukturu, stále to bude chléb. Změníme-li i tvar a strukturu, stále to ještě bude chléb (vždyť na kolik druhů chleba lze dnes narazit). Jakmile však změníme i chuť a složení, pak už nemůžeme mluvit o chlebu, ale budeme mluvit kupříkladu o jiném druhu pečiva. Ale nebude se jednat o chléb. Takto jsme si zjednodušeně popsali změnu formy, která může v konečném důsledku vést až ke změně podstaty. U proměňování však k takové viditelné

změně nedochází. Forma zůstává stále stejná, barva, chuť i složení. To, k čemu dochází při mši svaté, je změna podstaty. Tedy to, co vypadalo a chutnalo jako chléb, stále vypadá a chutná jako chléb, stalo se však něčím jiným, a to Tělem Kristovým. Došlo k *přepodstatnění*, ke změně podstaty. Stejně je tomu i s vínem, které se

mění v Kristovu krev. Tento zázrak je možný pouze zásahem Božím a zůstává navěky tajemstvím a předmětem naší víry. Zejména proto, že při detailním fyzikálním i chemickém rozboru proměněné hostie bychom žádné změny nezpozorovali. Přijmout a poznat tuto skutečnost můžeme pouze svým srdcem.

(Lukáš Volný)

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Tříkrálová sbírka se v naší farnosti uskuteční ve dnech 4. a 5. ledna. Přispět na sbírku můžeme ještě taky v neděli 6. ledna po mších svatých do pokladniček koledníků. Pro tuto chvályhodnou akci přijmeme s povděkem mladé koledníky. Hlásit se můžete u Ivoše Křížky na tel. 731 625 788.
- V neděli 6. ledna při mších svatých budou svěceny zlaté a pozlacené předměty.
- V úterý 8. ledna bude v 17 hodin sloužena mše svatá za všechny, kteří se starají o úklid kostela a fary.
- Jednota Orel a MO KDU–ČSL zvou srdečně všechny zájemce o tanec a dobrou zábavu na společenský večer konaný v sobotu 19. ledna od 19.30 hodin v místní orlovně.

SVATÝ MĚSÍCE

Svatý Šebestián

Šebestiánova matka pocházela z Milána, otec byl úředníkem v Narboně, na jihu Francie. Není zcela jisté, na kterém z těchto dvou míst se Šebestián narodil. Legenda vypravuje, že se narodil v Miláně ve 3. století v římské šlechtické rodině. V Římě Šebestián vyrůstal, vstoupil do římského císařského vojska. Vojákem se stal v době vlády císaře Carina.

Šebestián byl křesťanem. Jeho plánem bylo pomáhat uprostřed pohanů a pronásledovatelů těm, kdo věřili v Krista. Navštěvoval uvězněné křesťany, sytil je, těšil

a povzbuzoval k vytrvalosti ve víře.

Po Carinově smrti začal vládnout brutální císař Dioklecián, který nenáviděl a pronásledoval křesťany. Císař, když se dozvěděl, že Šebestián je křesťanem, ho dal přivázat ke kůlu a probodat šípy. Šebestián měl umírat pomalu a v bolestech. Vojáci, kteří na něho stříleli, jej pak v bezvědomí opustili. Jedna mladá vdova jménem Irena, která jej chtěla pohřbít, zjistila že žije. Ujala se

ho a ve svém domě ošetřovala. Když se Šebestián opět uzdravil, šel (podle legendy) odvážně k Dioklecianovi a hlasitě jej obvinil ze zločinu pronásledování křesťanů. Císař dal toho, kterého pokládal za mrtvého, odvést do cirku, římského závodiště, zmrskat k smrti.

Jeho tělo bylo vhozeno do stoky, ale křesťané je našli, vytáhli a pohřbili v katakombách při Via Appia. Začátkem 4. století byl prostor u jeho hrobu rozšířen na kryptu, kterou schodištěm spojili s bazilikou a tu později přejmenovali podle Šebestiana.

(podle knihy Rok se svatými a internetu zpracovala Majka Dostálová)

Zrníčka z Bible

Ve světě máte souzení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.

(Jan 16, 33)

Dobře všechno učinil. I hluchým dává sluch a němým řeč.

(Marek 7, 37)

Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě.

(Jan 18, 37)

Kdo chce být první, buď ze všech poslední a služebník všech.

(Marek 9, 35)

STRÍPKY

Exercicie – P. Elias Vella 24. – 27. 3. 2008, téma: Charismata (25.)

Byl jsem před mnoha lety tady v ČR, měl jsem seminář a přišla skupina lidí, abych se za ně modlil, bylo jich 6–7 ze stejného společenství a když jsem se modlil za vedoucího této modlitební skupinky, ten vedoucí upadl do transu a začal se rouhat. Říkal: Nechci, aby byl Ježíš pánem mého života. Všichni byli v šoku, protože to byl dobrý člověk, dobrý vedoucí. Nevěřili vlastním očím a uším. Všichni se začali společně modlit za jeho osvobození a já jsem je zastavil. Oni byli přesvědčeni, že je to útok Zlého, ale já ne. Utišil jsem je a s tímto člověkem po uklidnění jsem si začal povídat osobně. Když jsme se dotýkali jeho dětství, našli jsme věc, která byla léta skrytá. Když mu bylo 9 let, našel svého otce oběšeného a to byl pro něho strašný

šok. Později nebyl schopen o tom mluvit, protože se styděl a to v něm vytvořilo veliký vztek vůči otci, jak mu to mohl udělat. I vůči Bohu – jak si to mohl dovolit? I sám na sebe – jak je možné, že jsem synem člověka, který tímto způsobem ukončil svůj život. Byla v něm obrovská rána, skrytá, ale ne uzdravená. Teď se projevila. Co vyšlo na povrch? Ten hněv! Ten hněv, který měl vůči sobě, otci, Bohu, se projevil. Rouhání nebyl útok zlého ducha, byla to bolest z té rány, která ještě nebyla uzdravena. Takových případů je mnoho a může se stát, že se budeme modlit za osvobození a on předně potřebuje uzdravení.

Sv. Augustin říkal: Kdyby ďábel nebyl pod Boží rukou, všechny by nás zabil. Ale jeho hněv je velmi omezený Božím působením.

Nejen to, Ježíš nám svědčil autoritu. *Děkujeme ti, Pane, že se nemusíme ničeho bát, protože ty jsi mocnější. S tvou mocí můžeme nad Zlým zvítězit. Pomoz nám, abychom se nebáli a zvítězili. Pomoz nám, Pane, abychom se dotkli všech zranění, kte-*

rá si v sobě nosíme, abychom byli skrze tvou moc uzdraveni a osvobozeni. Děkujeme ti, že se o nás takovým nádherným způsobem staráš, chráníš nás před nepřáteli. Pane, za to ti děkujeme. Amen.

(připravili: Radim Prokop, Míša Křížková)

K zamyšlení

Jednoho dne požádala jistá učitelka své žáky, aby napsali na kus papíru veškerá jména svých spolužáků a vedle jmen nechali volné místo.

Pak řekla svým žákům, aby přemýšleli, co je jim na každém kamarádovi nejmilejší – a to ať napíší vedle jeho jména.

Když po hodině byli žáci s tímto úkolem hotovi, odevzdali své práce učitelce a opustili třídu.

Během víkendu založila učitelka pro každého žáka jeden list, připsala poznámky všech spolužáků a v pondělí rozdala hotovou práci žákům. Ti se všichni po chvilce čtení usmívali.

„Skutečně?“ slyšela šepot. „Ani jsem nevěděla, že pro někoho něco znamenám!“ „Netušila jsem, že mne ostatní mají tak rádi.“ – Takové a podobné byly komentáře.

Učitelka nevěděla, zda si žáci mezi sebou pověděli o obsahu listin, zda o tom diskutovali se svými rodiči, ale to nevadilo. Tato forma výuky splnila svůj účel. Žáci i učitelka byli spokojeni.

Několik let poté jeden z žáků zemřel a učitelka mu přišla na pohřeb. V kostele bylo přeplněno rodinou a přáteli zesnulého. Jeden po druhém, kdo miloval a znal tohoto mladého muže, se zastavil před jeho rakví, aby se mu poklonil.

Učitelka šla jako poslední, modlila se před rakví – a najednou byla oslovena:

„Vy jste byla Markova učitelka matematiky?“ Přikývla. Dále slyšela: „Marek o Vás často hovořil.“

Po pohřbu se shromáždili bývalí Markovi spolužáci a také jeho rodiče. „Chceme vám něco ukázat,“ řekl otec a vyndal z kapsy peněženku..

„Toto se našlo, když Marek tragicky zahynul. Myslím, že to znáte.“ Z peněženky vytáhl velice opotřebovaný list papíru, podlepený, mnohokrát poskládaný. Aniž by si jej učitelka blíže prohlédla, poznala, že je to ten list, na kterém byla napsána krásná slova jeho spolužáků. „Chceme vám tolik poděkovat,“ řekla Markova matka. „Jak vidíte, Marek si toho velice vážil.“ Kolem učitelky byli všichni bývalí žáci. Jana se malinko usmívala a řekla: „Také ještě mám svoji listinu, je v horním šuplíku mého psacího stolu.“ Manželka Jindřicha řekla: „Jindřich mne prosil, abych nalepila listinu do našeho svatebního alba.“ „Já mám také ještě svůj list,“ řekla Monika. „Je v mém deníku.“ Pak sáhla Irena do svého notýsku a ukázala omšelou listinu ostatním. „Stále to nosím u sebe,“ řekla Irena a dodala: „Myslím, že jsme si všichni tyto papíry schovali.“

Učitelka byla dojata... musela si sednout... plakala. Vzpomínala na Marka, myslela na jeho přátele, na své žáky a na jejich lásku.

Mnohdy zapomínáme, že každý život jednou skončí a že nevíme dne ani hodiny. Proto bychom měli říci lidem, které milu-

jeme a na kterých nám záleží, ale i každému jinému, že jsou pro nás důležití a že je máme rádi.

1. leden – Slavnost Matky Boží Panny Marie

Když lidské štěstí rozesmáté
na tebe dávno nevzpomíná,
když nikdo nikde nečeká tě,
čeká tě láska Mariina.

Popros ji o světlo v své noci!
Snad ještě příliš pozdě není.
Maria osuší ti oči
a vyprosí ti uzdravení.

Jak často zraněn, popálený
jdeš v slzách zpět, trápí tě zima.
A stále čeká mezi všemi
jediná láska Mariina.

(Název básně i autor neznámý, pokud někdo víte, dejte nám vědět.)

Malá holčička...

Na ulici jsem viděl malou holčičku, zkrehlou a chvějící se v tenkých šatičkách, jen s troškou naděje na slušné jídlo. Rozzlobil jsem se a řekl jsem Bohu: „Jak tohle můžeš dovolit? Proč s tím něco neuděláš?“

Bůh chvíli neříkal nic. V tu noc pak odpověděl zcela náhle: „Já jsem s tím ale něco udělal – STVOŘIL JSEM TEBE.“

(opsáno z náhodně nalezeného lístečku)

Písmo svaté

Jsou dvě knihy na tom světě,
v nichž se věčná moudrost tají.
Člověk se v ně ponoří
a ocitá se v Božím ráji.

Čtete v první knize rádi,
to je věru, snadné dosti,
ale ještě radši v druhé,
kde je návod k blaženosti.

Jedna víc pro naše oko,
srdce výskne při té kráse.
Druhá k duši zas hluboko
promlouvá o naší spáse.

Písmo svaté sílí, léčí –
mnozí v nebi jemu vděčí!

Z obou vane tentýž Duch,
obou autorem je Bůh.
Příroda a Písmo svaté –
to jsou ony knihy zlaté!

Jako včelka sladkost saje
z vonných kalíšků svých květů –
tak vy rádi rozjímejte,
co Bůh milý zjevil světu!

(P. Václav Peter, farář

v Ostravě–Michálkovicích v letech 1933–1957)

Postřehy k zapamatování

- » Udělám, co mohu, zbytek svěřím Bohu.
- » Budoucnost je nejistá, sílu najdeš u Krista.
- » Moudrý člověk nevymění Stvořitele za stvoření.
- » Když se klaním televizi, moje víra zvolna mizí.
- » K Bohu vede cesta jistá – v druhých lidech vidět Krista.
- » Kdo si hlavu plní dobrem, vyřeší i těžký problém.

(zaznamenal František Kocián)

Výzva

Jsi mladá(ý), plná(ý) síly a občas se nudíš? Rád(a) bys poznal(a) všechna zákoutí našeho kostela? Pak se tato výzva týká právě tebe! 😊

Jako každoročně hledáme na začátku nového roku obětavé duše, které by se rády zapojily do úklidu kostela. Některé ženy umývají kostel již dvacet či třicet let a mnohým již zdraví neslouží tak jako dřívě,

proto by bylo dobré jejich řady posílit. Pokud se rozhodneš, že pár hodin ročně obětuješ ve prospěch farnosti tímto způsobem, přihlas se, prosíme, během měsíce ledna o. Janovi.

Díky!

MODLITBA

Maria, s tebou se chci učit, jak milovat všechny lidi jako bratry a sestry, protože oni všichni jsou tvoji. Odevzdávám se ti, aby má modlitba byla modlitbou srdce, ve které naleznu pokoj a lásku a sílu smíření. Tobě, Matko Boží, odevzdávám svou minulost, přítomnost a budoucnost, všechny

své schopnosti a dary. Přeji si vyrůstat s tebou, jako vyrůstal Ježíš. Ať ve mně od této chvíle vše s tebou oslavuje mého Pána! Kéž od nynějška má duše radostí zpívá jeho lásce a milosrdenství! Zasvěcuji ti, Matko, také svou rodinu, všechny své přátele, všechny ty, s kterými žiji a pracuji. Amen

VESELÝ

„Tatínek mi na Vánoce nasliboval hory, doly.“
 „A splnil ti přání?“
 „Ano, koupil mi atlas hor...“

„Dobry den, vítám vás v novém roce,“ zahajuje první vyučovací hodinu po vánočních prázdninách třídní učitelka. „Co si v novém roce přejete nejvíc?“

Ze zadní řady se ozve: „Sednout si.“

„Letos byl ale Silvestr!“ pochvaluje si v kroužku známých Pavel. „Manželka navařila, lednice plná šampaňa...“

„To já strávil Silvestra na cestách,“ povzdechne si nahlas Jarďa.

„Neříkej,“ podívá se chlapi, „kdes byl?“

„Vezli mě na záchytku!“

OKÉNKO PRO DĚTI

Zdravím a vítám vás
v novém roce, kamarádi.

D – jako DUCH SVATÝ

Duch svatý je dárek od Boha. Projevuje se jako láska, pokoj, moudrost a všechny krásné vlastnosti, které máme. Pan doktor je moudrý a chytrý – takový dárek dostal od Boha on. Babička je laskavá – to je zase její dárek od Boha. A protože Bůh je nekonečný, jsou nekonečné jeho dárky.

Co by sis přál mít v dárku ty?

Největší vybarvi červeně, nejmenší zeleně a zbývající jakou barvou chceš.

Jako bílí sněhuláci

Jindřich Balík

Sněží, sněží,

padá sníh,

jedem z kopce na saních.

Bum!

a to vám nepřeji –

jako bílí sněhuláci

válíme se v závěji.

Co hlásí zima
Ludvík Středa

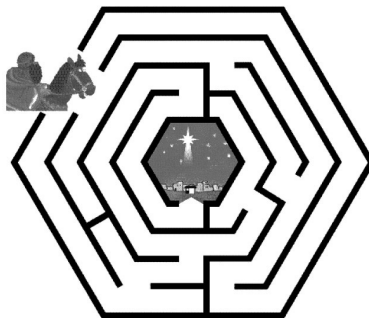

Sněhové vločky bloudí v ulicích.

Haló, haló,
ukážte jim rychle cestu!
Zimní nebe musí z nich
ušít městu šaty pro nevěstu.

Svatí měsíce jsou TŘI KRÁLOVÉ:
Kašpar, Melichar a Baltazar.
Pomoz třem králům dojít do Betléma
přes toto nesnadné bludiště.

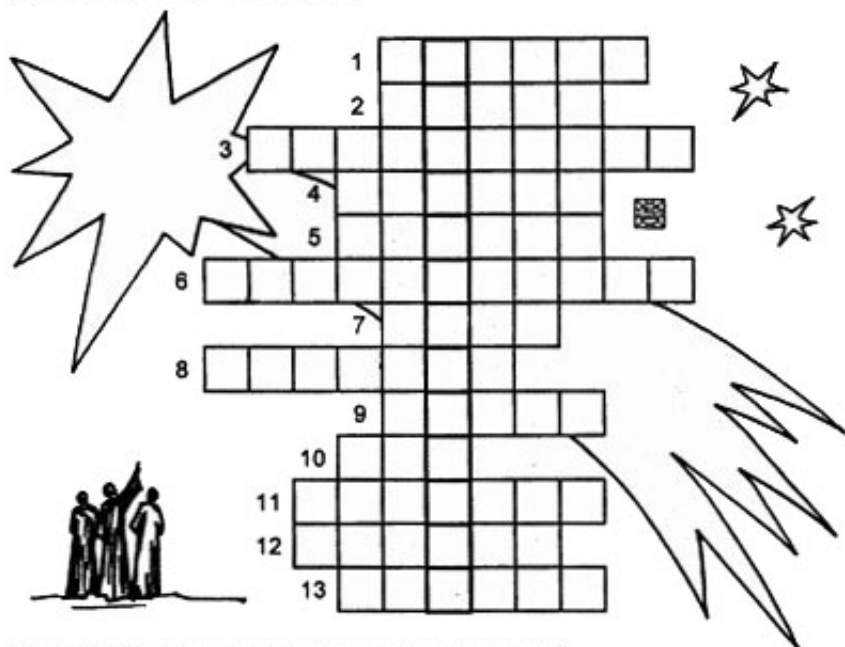
Vyrábíme

Ptáčci to teď v zimě nemají jednoduché a jsou vděční za to, že jim pomáháme naplnit jejich břicha. Odmění se tím, že je můžeme pozorovat, jak jim chutná. Někdo jim koupí ptačí jídelnu v podobě krmítka v obchodě, někdo vyrobí. My vyrobíme krmítko z pet lahve. Potřebujete jen nůžky, provázek, pet lahev a krmení. Obrázek vám napoví.

TŘI MUDRCI NEZAVÁHALI

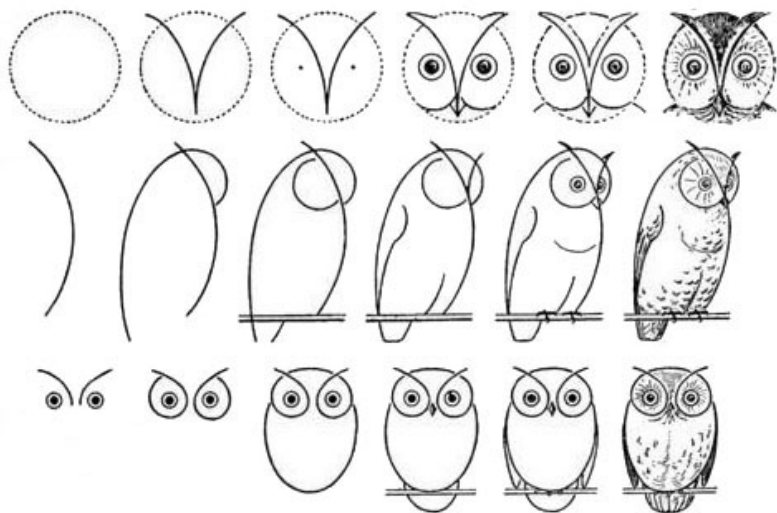
Mudrci podstoupili namáhavou a dlouhou cestu, aby se poklonili nově narozenému židovskému králi a slíbenému Mesiáši – Ježíši Kristu. My to máme mnohem lehčí, když se chceme setkat s Ježíšem. Nemusíme překonávat hory doly, ale přesto nás jedna překážka občas potkává. Až vyluštíš která, popřemýšlej, co se s ní dá dělat.

Pro správné odpovědi si vezmi na pomoc Písmo svaté.

- Znamení, které přivedlo mudrce k Ježíšovi.
- První dar, který mudrci přinesli.
- Mudrci otevřeli své... (Mt 2, 11).
- Název pro slíbeného Zachránce, kterého izraelský národ očekával.
- Město, kde se Ježíš narodil.
- Správný název svátku lidově zvaného „Tři králové“.
- Co uviděli mudrci kromě matky Marie? (Mt 2, 11).
- Druhý dar, který mudrci Ježíšovi přinesli.
- Měsíc, do kterého připadá slavnost příchodu mudrců od východu.
- Co přimělo mudrce, aby se vrátili do své země jinou cestou?
- Zlý král, který nechal povraždit betlémské děti.
- Země Ježíšova narození (tenkrát).
- Evangelista, který popisuje příchod mudrců k Ježíšovi.

Než ptáčky přiletí do našeho krmítka, které jsme si vyrobili, zkusme si nějakého nakreslit. Třeba sovu...

A až přiletí, můžeme jim zazpívat písničku.

Vrabc a sýkorka

Lidová

Vzal vra-be-ček na ta - ne -ček sý - kor - ku, mě-li spo - lu jed - nou só - lo na bor - ku.

Vra - bec sa - mé sko - ky, sý - kor - ka zas kro - ky, neš - lo jim to do - hro - ma - dy na bor - ku.

Pac a pusu, Oskar

(Lenka Volná)

OKÉNKO PRO RODIČE

Několik odpovědí na obligátní otázku: „Co očekáváš od nového roku?“

- Od nového roku nebudu očekávat nic, stane se, co se stane. Člověk má žít ze dne na den a nic neplánovat. Nejlepší zážitky jsou neplánované. Život je samé překvapení.
- Od roku 2013 očekávám, že budu mít významání.
- Zhubnout.
- Znat chemii.
- Aby se můj tatka vzpamatoval a udělal konečně co má. Jenom ať jsme všichni zdraví a jsme taková rodina, jaká má být i s mým nevlastním tatkou, který je o dost lepší než můj vlastní.
- Být přijata na gympl.
- Světový mír.
- Lepší známky.
- Očekávám, že konečně budu mít u tatky pokoj a že se mi bude perfektně dít.
- Očekávám, že budeme mistři světa v ledním hokeji.
- Od nového roku očekávám, že bude všechno jinak.
- Nic zvláštního, nejraději vše při starém.
- Šťěstí, nové zážitky, přátele, poznatky, pohodu.
- Budu zase starší.
- Mír.
- Zlepšení známek, více peněz, méně nemocí.
- Zase se změní číslovka a budeme o krok napřed, vynalezneme nové věci.
- Možná se začnu učit. Méně sprostých slov.
- Nic, vše bude pořád stejné, akorát bude horší ekonomika, vyšší dépéháčko apod. Pokud ovšem nebude konec světa.

(odpovídaly děti 13 až 15 let)

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

Vánoční ohlédnutí – touha po dokonalém štěstí a radosti

Tak, a je po Vánocích, prohlašuje řada lidí hned ráno po Štědrém dni. Ještě pár povinných návštěv, zhlédnout betlém, možná navštívit koncert.

Jak jsem se tentokrát opět přesvědčil, skutečně se nejedná o ojedinělý způsob vnímání vánoční doby, a to i mezi křesťany. Na můj argument, že Vánoce vlastně teprve začaly, pohlížejí s pobavením a nepochopením. Není divu, když si uvědomím, že již od října byla řada supermarketů vybavena ozdobenými stromky, soby

a „Santou“ ve všech možných pozicích a polohách. Písňe středního proudu, linoucí se obvykle z reproduktorů, vystřídalý koledy v čele s největšími a osvědčenými hity. Náměstí a ulice měst a obcí se sice do vánočního oblékají později, ale přece jen v době, kdy příchod Božího Syna teprve čekáme. Není divu, že po takovéto dlouhé oslavě Vánoc jako jakýchsi svátků hojnosti a zdobnosti jsou mnozí lidé unaveni a nechápou, že teprve teď by měli začít slavit.

Rozumějte, nic proti výzdobě, sobům, Santa Clausovi, ba ani Dědu Mrázovi, natož proti koledám. Naopak, vánoční zvyky naše i jiných národů jsou úctyhodné. Ale to načasování... Samozřejmě, je zde diktát trhu a mediální masáž, neboť předvánoční období je komerčně jednoznačně nejzajímavější. Ale zanechme kritiky, protože nechat se zatáhnout do této „vánoční hry“ je velmi snadné.

Pojďme se spíše zaměřit na to, zda v tom někdy až zdobícím a nakupovacím běsnění lze nalézt i nějakou zprávu pozitivní. Prvním nezpochybnitelným faktem je, že oblíbenost Vánoc se projevuje napříč celou společností. A jak je tato oblíbenost způsobena celou řadou důvodů, tak i prožívání Vánoc a příprava na ně má dnes mnoho podob. Někde se klade důraz na bohatou nadílku pod stromečkem, někde jsou Vánoce televizním maratonem, jinde jde především o rodinné setkání nebo o duchovní prožitky spojený třeba s účastí na „půlnoční“. Jedno je však jisté, vánoční očekávání, ať už jakákoliv, jsou velká. Jinak by se nikdy nemohlo stát, jak jsem již předdeslal, že obchodníci v této době násobí své tržby do závratných výší. Zkrátka, něco na těch Vánocích je...

Ale zde lze vystopovat jakéhosi společného jmenovatele. Nemůže to snad být právě touha po prožitku, účastnit se něčeho, co se vymyká všednosti a průměrnosti? Možná jsme blízko, vždyť původní smysl Vánoc je oslava narození Božího syna, Ježíše. Před více než dvěma tisíci lety došlo k události, kdy se doslova „prolomila nebesa do naší pozemské skutečnosti“. Může být ještě nevšednější událost než ta, kdy na sebe Bůh bere podobu člověka?

Namítnete, že většina našeho národa je

daleka toho, aby vánoční svátky takto vnímala. A přesto je právě ze všech těch ozdob, světel, koled a tradic patrné, že touha, ba doslova hlad po krásných a šťastných chvílích, je obrovská. Jakoby stále větší množství vnější formální výzdoby mělo přiblížit oslavy Vánoc k dokonalosti. Je to však do jisté míry marný boj. Nic z toho, co pomíjí, a to je vše okolo nás, nemůže již z principu uspokojit člověka dokonale. Hledáme-li skutečnou dokonalost, musíme ji hledat jedině mimo věci pocházející z tohoto světa.

Obloukem se tak dostáváme zpět k vlastní podstatě Vánoc. Připustíme-li, že Bůh je dokonalý, pak narození Jeho Syna má ambici být onou přesaznou událostí, událostí plnosti, která uhasí naši lidskou žízeň po dokonalosti. Naopak, když vyškrtne tento obsah z vánočních svátků, nikdy nepřestaneme hledat, čím ještě „vyšperkovat“ jejich oslavu, a technické přípravy budou ještě větší a ještě delší. Ale ani sebevětší a sebelépe vypadající stromy na náměstích, ani koledy hrající v supermarketech od poloviny října nás směřem ke kýžené, věčné a ničím nezkalené radosti neposunou ani o píď. Maximálně nám umožní to chvíli předstírat. Jisté však je, že uspokojuje-li, byť jen velmi prchavě, toto předvánoční a vánoční šílenství poptávku po silném prožitku, pak zde taková poptávka existuje. A je otázkou, nakolik jsou alternativní nabídky pestré, dostupné, srozumitelné a věrohodné. Nevidím jinou cestu, než že ti (my), kdo mohou alternativy nabízet, dovolí Dítěti, aby se v jejich srdcích nejen narodilo, ale dále v nich rostlo. A to je mé přání do celého roku 2013, na jehož prahu právě stojíme.

(Lukáš Volný)

RECEPTÁŘ

Zeleninový nákyp

Kalorický obsah stravy a její množství konzumované v posledních dnech roku mívá dost často za následek viditelné změny na rozměrech našich těl. K návratu k běžnému váhovému standardu dopomůže lehčí typ stravy, konzumovaný v prvních lednových dnech (či tý dnech). Jedním z takových jídel je například zeleninový nákyp. Jeho příprava zabere cca 20 minut (+40 minut pečení).

Pro čtyři osoby budeme potřebovat:
6–8 vajec, 3 pastiňáky, 2 mrkve, 300 g brambor, 2 lžíce oleje, 1 lžíci nasekané pe-

tržele, špetku skořice, špetku fenyklových semínek, sůl, pepř.

Postup přípravy:

Vajíčka rozmícháme s petrželí, osolíme, opepříme. Mrkve a pastiňáky oloupe-

me a nakrájíme na kolečka.

Brambory oloupeme a rozkrájíme na kostičky. Zeleninu necháme v rozpáleném oleji zpěnit a ochutíme ko-

řením. Zeleninu přendáme do formy vymazané olejem a zalijeme rozmíchanými vajíčky.

V troubě předehřáté na 180 °C pečeme asi 40 minut.

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice, V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: +420 596 964 942
<http://trebovicka.farnost.cz>, <http://www.facebook.com/trebovicka.farnost>

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: Dalibor Vitásek, e-mail: dali.vita@gmail.com

Náklady na výrobu a tisk jsou 10 Kč

Uzávěrka příštího čísla je 15. 1. 2013